

ת"פ 37943/06/16 - מדינת ישראל נגד גיהאד נאטור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

24 אוקטובר 2017

ת"פ 37943-06-16 מדינת ישראל נ' נאטור(עצור בפיקוח)

מספר פל"א 248039/2016

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיא רות לורך
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם
נוכחים:
ב"כ המאשימה עוה"ד לירון שטרית
הנאשם וב"כ עוה"ד מרים כנעאן

גיהאד נאטור (עצור בפיקוח)

גזר-דין

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיפים 333 + 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
2. בהתאם להסדר הטיעון תוקן כתב-האישום לקולא, והוסכם בין הצדדים כי הנאשם ישלם למתלונן פיצוי בסך 25,000 ₪. ביחס לשאר רכיבי העונש יטען כל צד כרצונו.

עובדות כתב האישום המתוקן

3. ביום 10.6.2016 בשעה 19:00, נסעו המתלונן ושני חבריו ברכב ברחובות העיר קלנסווה. באותה עת, עמד הנאשם יחד עם נוספים בפתח בית משפחתו. משעבר הרכב בסמוך לבית, צעק הנאשם לעבר הרכב לעצור. הנאשם, כשברשותו כלי חד, ניגש יחד עם אחרים אל הרכב. הנאשם ואדם נוסף עמדו ליד דלת הנהג וצעקו לעברו כי יאט את מהירות נסיעתו ולא ייסע במקום. בתגובה לכך, התפתח דין ודברים בין הצדדים, במהלכו ניגש הנאשם אל דלת הרכב הסמוכה למתלונן ופתח את הדלת. בתגובה, יצאו המתלונן ונוספים מן הרכב והחלו דחיפות בין הצדדים.
- בהמשך למתואר, התקבצו עוברי אורח אשר הפרידו בין הצדדים. בשלב כלשהו, ניגש הנאשם אל אחד מנוסעי הרכב, אותו אחזו עוברי אורח, ותקף אותו באגרוף בפניו. מיד לאחר מכן, אחזו עוברי אורח בנאשם על-מנת להרחיקו אולם הוא השתחרר מאחיזתם, שלף כלי חד שהיה ברשותו ודקר את המתלונן באמצעותו במותן שמאל. האירוע הגיע לקיצו לאחר שעוברי אורח השתלטו על הנאשם ונטלו מידי את החפץ החד.

כתוצאה מהדקירה נגרם למתלונן פצע עמוק וחודר באורך 5 ס"מ בדופן הבטן התחתונה. הוא פונה

עמוד 1

באמבולנס לבית-החולים שם נתפר הפצע, ונותר באשפוז למשך יום.

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם כבן 47, נשוי ואב ל-6 ילדים בגילאים 20-7, תושב קלנסווה. קודם למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי ועבד שנים ארוכות כנהג בחברות התחבורה הציבורית "דן" ו-"מטרופולין", לשביעות רצון מעסיקיו. כיום עצור באיזוק אלקטרוני בבית דודתו בכפר קרע.
5. בהתייחסותו לעבירה לקח הנאשם אחריות על המיוחס לו, והביע חרטה על המעשים. לדבריו, המתלונן וחבריו נסעו ברכב בסמוך לבית משפחתו, בעודם משמיעים קללות ודברי גנאי לעברו ולעבר בני משפחתו, מסיבות שאינן ידועות לו. הנאשם ביקש מהם להנמיך את קולם אך הם לא שעו לבקשתו, ובעקבות זאת פרצה קטטה, במהלכה ביצע את המיוחס לו. הנאשם הכיר בחומרת מעשיו והביע אמפתיה כלפי המתלוננים.
6. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבעל שאיפות נורמטיביות ויכולות לתפקוד אחראי ותקין ולשמירה על רצף תעסוקתי. ההערכה הינה כי הנאשם אינו בעל דפוסים אלימים קבועים, וכי ברקע לביצוע המעשים מצוי קושי בוויסות דחפים ובהתמודדות עם רגשות שליליים. יצוין כי במהלך פיקוח המעצר שלל הנאשם בעייתיות כלשהי בהתנהלותו, ועל כן לא שולב בהליך טיפולי.
7. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי המתנהל נגד הנאשם, והמעצר באיזוק אלקטרוני בו שווה תקופה ארוכה, מהווים אמצעי הרתעה משמעותיים עבורו, וכי הושגה הפחתה בסיכון במצבו, כאשר כיום רמת הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד הינה נמוכה. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, ושירות המבחן סבור כי הינו בעל יכולת טובה לשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול.
8. שירות המבחן ממליץ על העמדתו של הנאשם במבחן למשך 18 חודשים, במהלכם יעבור טיפול לשיפור יכולתו לוויסות דחפים ותוקפנות. כמו כן מומלץ להורות על פיצוי למתלוננים, וכן על הטלת ענישה קונקרטיה ומוחשית של מאסר לריצוי בעבודות שירות.

הראיות לעונש

9. **גיליון הרישום הפלילי** של הנאשם (ע/1) מעלה כי לו שתי הרשעות קודמות וישנות, האחת משנת 2007 בעבירה של הסעת שווה בלתי חוקי, בגינה נדון לחודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות, והשנייה משנת 2004, בעבירה לפי חוק התכנון והבניה, בגינה נדון לקנס כספי.
10. **הצהרת נפגע העבירה** (ע/2) מעלה כי למתלונן נגרם פצע ארוך בגב שהצריך תפירה. המתלונן הצהיר כי הוא סובל לעיתים מסייטי לילה, חושש ללכת ברחוב, ובכל פעם שהוא מסתכל על הפצע שנגרם לו הוא בוכה וחש כאב וסבל. לדבריו, נאלץ לעזוב את מקום עבודתו, ובשל הפצע הוא מתקשה

למצוא עבודה שכן הוא אינו יכול להרים דברים כבדים או לעשות מאמץ מיוחד.

טיעוני הצדדים לעונש

11. **ב"כ המאשימה**, עו"ד לירון שטרית, טענה כי מדובר באירוע אלימות בו לנאשם היה חלק דומיננטי ומרכזי. בשל עניין של מה בכך, ביקש הנאשם מהמתלונן וחבורתו לעצור את הרכב, מה שהוביל לקטטה בין המעורבים. הנאשם נתן מכת אגרוף לאחד מהמעורבים ודקר את המתלונן, זאת בעוד אנשים שנכחו במקום מנסים להפריד בין הניצים מספר פעמים ללא הצלחה. האירוע הסתיים רק לאחר שעוברי האורח השתלטו על הנאשם.

המתלונן פונה לבית החולים וקיבל טיפול, והוא סובל עד היום מנזקים פיזיים ונפשיים. רק בנס לא הסתיים האירוע באופן חמור יותר.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 30 ל-60 חודשים מאסר בפועל.

בשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם, הודאתו, והעדרו של עבר פלילי מכביד, סבורה המאשימה כי יש לגזור את עונשו **בחלק התחתון של מתחם הענישה**, וכן להורות על פיצוי למתלונן. נטען כי אין לקבל את המלצת שירות המבחן, שכן הנאשם לא עבר הליך טיפולי עד כה, ובתסקיר אף מצוין כי שלל צורך בטיפול או בעיות בהתנהגותו.

12. **ב"כ הנאשם**, עו"ד עלא עתאמנה, טען כי הנאשם לא תכנן את ביצוע העבירות. מדובר באירוע שהתפתח באופן ספונטני והסתיים במהירות, ואשר הינו חריג לאורחות חייו של הנאשם. הנאשם ביצע את העבירה מתוך כעס רגעי ותחושת השפלה לאחר שהמתלונן קילל את משפחתו.

לטענת ההגנה, הצהרת המתלונן על הנזקים שנגרמו לו ואשר מלווים אותו מאז האירוע לוקה בחסר, ולא הוגשו מסמכים המעידים על המתואר בה. הנאשם מודה שגרם נזק למתלונן ואף מביע אמפתיה כלפיו, אך לא נגרם למתלונן נזק בלתי הפיך המצדיק החמרה בענישה, זאת בניגוד למקרים רבים הנדונים בפסיקה.

לשיטת ההגנה, מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

נטען כי הנאשם הינו אדם נורמטיבי אשר כשל לראשונה בחייו בעבירת אלימות, ולקח אחריות מלאה על מעשיו. תסקיר שירות המבחן הינו חיובי ביותר ומלמד כי הסיכון להישנות התנהגות דומה הינו נמוך. זאת ועוד, הנאשם היה עצור בכליאה כחודש וחצי, ומחודש יולי 2016 הוא מצוי במעצר באיזוק אלקטרוני מחוץ לעיר מגוריו.

ההגנה עותרת לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולגזור על הנאשם **עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות**.

13. **הנאשם** בדבריו לעונש מסר כי הוא מצטער על מעשיו וכי למד מטעותו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

14. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
15. **הערכים החברתיים שנפגעו** כתוצאה ממעשיו של הנאשם הינם הזכות לביטחון ולשלמות הגוף. מידת הפגיעה בערכים אלה איננה קלה. הנאשם גרם למתלונן פגיעה פיסית בכך שדקר אותו במותנו באמצעות חפץ חד. בשל פציעתו הובהל המתלונן לבית-החולים, החתך שנגרם לו נתפר, והוא אושפז למשך יום אחד.
16. המתלונן פירט בתצהירו קשיים נפשיים מהם הוא סובל כתוצאה ממעשיו של הנאשם ואשר מלווים אותו עד היום, שנה וארבעה חודשים לאחר האירוע. עוד ציין כי הוא מתקשה במציאת עבודה בשל מצבו הבריאותי.
- לטענת ההגנה, הצהרות אלה של המתלונן לא הוכחו, והן נטענו בעלמא. ואולם, ההגנה לא ביקשה לחקור את המתלונן על התצהיר שמסר, על אף האפשרות לעשות כן.
- עם זאת, לאחר עיון בתצהיר, אני סבורה כי יש ממש בטענה כי הוא אינו מפורט דיו. כך למשל, לא צוין מה היה תחום עיסוקו של הנאשם קודם לאירוע ומדוע נבצר ממנו לעסוק בו כיום. אף המאשימה לא טענה כי נגרם למתלונן נזק גופני קבוע בשל דקירתו, ונראה כי הוא החלים מפציעתו באופן מלא.
- מבלי להקל ראש בתחושות הקשות שנגרמו למתלונן בשל האירוע, אין הדבר דומה למקרים אחרים הנדונים בפסיקה בהם נגרמו למתלוננים חבלות קשות ואשר הותירו אותם בעלי נכות קבועה.
17. אשר **לנסיבות ביצוע העבירה**, עיון בכתב-האישום מלמד כי מדובר באירוע ספונטני, אשר הרקע לו הינו ויכוח רגעי שפרץ בין הנאשם ובני משפחתו ובין המתלונן וחבריו. לפיכך, יש להבדיל מקרה זה ממקרים חמורים יותר הקיימים בפסיקה, בהם גרמו נאשמים חבלה חמורה באמצעות תקיפה מתוכננת מראש ותוך הצטיידות מוקדמת בנשק קר לצורך ביצוע המעשה.
18. חלקו של הנאשם באירוע הוא עיקרי. בתחילתו של האירוע הנאשם הוא שצועק לעבר הרכב לעצור, והוא שניגש ופותח את דלת הרכב, מה שהוביל ליציאת המעורבים מן הרכב ולהתפתחות קטטה בין הצדדים. בהמשך הנאשם הוא שמביא להסלמת האירוע, בכך שלאחר שעוברי אורח הפרידו בין הניצים, הוא שנתן אגרוף לאחד המעורבים, ובהמשך דקר את המתלונן באמצעות חפץ חד שהיה ברשותו.
19. אין חולק כי השימוש שעשה הנאשם בחפץ חד לצורך תקיפת המתלונן, היה עלול להביא לתוצאה קשה ביותר. לנזק הצפוי מביצוע העבירה משקל לא מבוטל בקביעת מתחם העונש ההולם.
20. הנאשם נהג באלימות לאורך האירוע על אף מספר הזדמנויות שהיו לו לחדול ממעשיו ולהתעשת. הנאשם השתתף בדחיפות עד שהקטטה הופסקה בשל התערבות עוברי אורח. לאחר מכן בחר הנאשם לתת מכת אגרוף בפניו של אחד מהמעורבים, זאת על אף שבאותה עת הוחזק האיש על-ידי עוברי אורח והקטטה באה אל סיומה. בשל התנהגות זו אחזו עוברי האורח בנאשם על-מנת להרחיקו מהמקום, אך

זה השתחרר מאחזיתם, שלף כלי חד ודקר את המתלונן.

התנהגותו של הנאשם במהלך האירוע מהווה נסיבה לחומרא. היא מלמדת על האימפולסיביות הרבה בה פעל, ועל הקושי שלו לשלוט בכעסיו, זאת על אף גילו הבוגר והיותו אב לילדים.

21. בחינת **רמת הענישה הנוהגת מלמדת** כי בעבירה בה הורשע הנאשם קיימת ענישה מגוונת המשתנה בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה, כאשר על דרך הכלל, ענישה בגין מעשים שלוו בשימוש בנשק קר תכלול רכיב של מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח.

22. לצורך בחינת **הענישה הנוהגת** בעבירה בה הורשע הנאשם בנסיבות ביצועה, נעזרתי בפסקי-הדין הבאים, אשר אל חלקם הפנתה ההגנה. שקלתי את הנסיבות הדומות והשונות לענייננו, ובפרט את הרקע לביצוע העבירות, קיומו של תכנון מוקדם או העדרו, והנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירות:

א. ע"פ 7153/15 **סולומון נ' מדינת ישראל** (11.9.2016) - קופאית סופרמרקט שהכירה את המערער הקניטה אותו, והוא בעט בפח במקום ותכולתו התפזרה. הקופאית צעקה והמערער קילל אותה והלך. המתלונן, בעל הסופרמרקט, יצא ופנה אל המערער. בתגובה, נגח המערער בעוצמה בראש המתלונן ובהמשך הלם בראשו, בחזהו ובכתפו, נשך אותו בפלג גופו הימני וכן פצעו בחזהו ובגבו במפתח שהיה בידו. המערער חדל רק כשהפרידו עוברי אורח ביניהם. למתלונן נגרמו שריטות ושפשופים, פצע חתך מעל החזה ופריקת כתף שמאל, והוא נותח לשם שחזור הכתף וקיבועה. ברקע לביצוע המעשים שימוש בסמים על-ידי המערער. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **14 ל-24 חודשים מאסר בפועל**. על המערער, אשר השתלב בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן, נגזרו 16 חודשים מאסר בפועל ופיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪. בשל הליכי שיקום ממושכים ומוצלחים שעבר המערער, קיבל בית-המשפט העליון את הערעור והפחית את עונשו ל-**10 חודשים מאסר בפועל**.

ב. ע"פ 759/16 **ג'בארין נ' מדינת ישראל** (13.6.2016) - על רקע סכסוך משפחות הגיעו המערער ואחיו אל ביתו של המתלונן, בעוד המערער מצויד בחפץ קהה- מפתח שבדי. אביו של המתלונן ביקש מהשניים לעזוב את הבית, אך המערער החל לאיים באומרו כי "ישמיד אותם". בשלב מסוים החלו חילופי דברים בינו לבין המתלונן, והמערער הכה את המתלונן בפניו באמצעות המפתח השבדי. כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חבלות באף, הוא נזקק לניתוח לתיקון השברים, ושחרר לאחר יומיים מבית-החולים. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **18 ל-36 חודשים מאסר בפועל**. הנאשם בן 40, נעדר עבר פלילי, ניהל קודם למעצרו אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן המליץ לגזור את עונשו למאסר בעבודות שירות. בית-המשפט המחוזי גזר עליו **18 חודשים מאסר בפועל** ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

ל. ערעורו על חומרת העונש נדחה.

ג. ע"פ 4813/15 פלאח נ' **מדינת ישראל** (22.3.2016) - קטטה שפרצה בין אחיו של המערער לביו אחיו של המתלונן, הופסקה לאחר שכוחות משטרה הגיעו אל המקום. לאחר עזיבת השוטרים, התחדשה האלימות, והמערער דקר את המתלונן באמצעות מספרים, דקירה אשר חדרה לבית החזה, בעקבותיה אושפז המתלונן בבית-חולים למשך 4 ימים. בית-המשפט העליון אישר **מתחם ענישה הנע בין 10 ל-36 חודשי מאסר בפועל**, דחה את הערעור והותיר על כנו עונש של **10 חודשים מאסר בפועל** שהוטלו על המערער. נקבע כי על אף שסיכויי שיקומו של המערער גבוהים, אין די בכך כדי להצדיק הטלת מאסר לריצוי בעבודות שירות, שכן מדובר בענישה שאינה הולמת את חומרת העבירה.

ד. ע"פ 4004/17 ויצמן נ' **מדינת ישראל** (11.9.2017) - המתלוננת רכבה על קטנוע יחד עם שני רוכבים נוספים, כשהיא יושבת מאחור. נהג הקטנוע נסע בפראות וחלף על פני הנאשם שצעד ברחוב. לאחר שעשה סיבוב פרסה ובהתקרבו בשנית אל הנאשם, זרק הנאשם בקבוק זכוכית לעבר הקטנוע בעודו נוסע. הבקבוק פגע במצחה של המתלוננת, וגרם לה חתך גדול ושבר דחוס בגולגולת. המתלוננת נותחה בראשה מספר פעמים, והיא סובלת מבעיית ראייה בעין ימין ומכאבים חזקים בראשה. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם את המעשים נע בין **12 ל-36 חודשים מאסר בפועל**. על הנאשם, שהיה כבן 19 בעת ביצוע העבירה, בעל הרשעה קודמת של החזקת סם לשימוש עצמי מתקופת שירותו הצבאי, נגזרו 22 חודשים מאסר בפועל, ופיצוי למתלוננת בסך 80,000 ₪. בית-המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש, והעמיד את עונש המאסר על **12 חודשים מאסר בפועל**.

ה. ע"פ 5794/13 מדינת ישראל נ' **שוכה** (2.4.2014) - בית-המשפט העליון אישר עונש של **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** שהוטל על המשיב, אך החמיר את רכיב המאסר על-תנאי שהושת עליו.

המשיב עבד כספר במספרה שבבעלותו. המתלונן, בן דודו, דפק על זכוכית הוויטרינה של המספרה והפריע לעבודתו, ובתגובה דרש ממנו המשיב לעזוב את המקום. בין השניים התעורר ויכוח מילולי שכלל דחיפות הדדיות. המשיב חזר אל המספרה, אך המתלונן הוסיף לשהות במקום. בעקבות זאת, יצא המשיב בשנית מן המספרה כשהוא אווז במספרים ובתער גילוח בהם החזיק לצורך עבודתו, ולאחר שהשניים הוסיפו להתווכח, נגח המשיב בפניו של המתלונן, כופף את ראשו קדימה אל אזור בטנו, ודקר את המתלונן באמצעות המספרים דקירה אחת בצלעותיו ושתי דקירות נוספות בגבו. המתלונן פונה לבית-החולים ועבר ניתוח כירורגי בשל פגיעה בטחול.

בית-המשפט הדגיש את נסיבותיו המיוחדות של האירוע. מדובר בהתרחשות ספונטנית אליה נקלע המשיב בשל הפרעתו של המתלונן לעבודתו. המשיב אף ניסה לסיים את האירוע בדרך מתונה. בשם

לב להיותו נשוי ואב לשתי פעוטות, ללא כל עבר פלילי, ולאור תסקירו החיובי של שירות המבחן בעניינו, החליט בית-המשפט שלא להתערב בעונש **המאסר לריצוי בעבודות שירות** שגזר בית-המשפט קמא.

ו. ע"פ 1508/16 **אמסלם נ' מדינת ישראל** (18.8.2016), אליו הפנתה ההגנה- המתלונן, דר רחוב, התמקם סמוך לקיוסק בו עבד המערער. המערער פנה אל המתלונן בעודו אחוז במוט ברזל ודרש ממנו לעזוב את המקום. בין השניים החל ויכוח, במהלכו תפס המתלונן במוט הברזל. בהמשך לכך, הולם המערער בפניו של המתלונן בשתי מכות אגרופ, ואז חבט בראשו באמצעות מוט הברזל. למתלונן נגרמו חבלות שונות, לרבות שברים בארובת העין ובאף. הוא נותח ואושפז למשך חמישה ימים. שירות המבחן המליץ להטיל על המערער, כבן 26, מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת בשל סיכויי שיקומו הגבוהים. בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע **בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל**, אך גזר על המערער עונש מאסר של 8 חודשים בלבד, בשל סיכויי השיקום עליהם הצביע שירות המבחן. בית-המשפט העליון, בדעת רוב, קיבל את הערעור על חומרת העונש, וגזר על המערער **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**.

עיון בפסק-הדין מעלה כי מדובר במקרה חריג ביותר, הכולל נסיבות ייחודיות שאינן מתקיימות בעניינו: המערער הודה כבר במסגרת חקירתו ומסר לחוקרים את מצלמות האבטחה שתיעדו את האירוע, זאת על אף שידע כי בפני המדינה עומד קושי ראייתי להוכיח את ביצוע העבירות, שכן נפגע העבירה לא אותר. המערער אף עשה מאמצים לאתר את המתלונן בעצמו על-מנת לקדם הליך של "צדק מאחה" בין השניים. זאת ועוד, בשונה מעניינו, המערער השתתף בהליך טיפולי משמעותי וארוך קודם למתן פסק-הדין בעניינו.

ז. ת"פ (מחוזי חיפה) 28049-04-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (5.2.2014), אליו הפנתה ההגנה- על רקע ויכוח שנתגלע בין חברו של הנאשם ובין מספר אנשים נוספים, הגיע הנאשם למקום כשהוא רוכב על קטנוע. הנאשם ניגש לחבורה, ואז אחז באלה מעץ והכה את המתלונן באמצעות האלה. למתלונן נגרם שבר בראשו. הוא נותח ונותר באשפוז למשך 4 ימים.

בית-המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-30 חודשים מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו **6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪. עיון בגזר-הדין מלמד כי הנאשם היה כבן 18 ו-8 חודשים בלבד בעת ביצוע העבירות, וכי לאחר ביצוע המעשים נערכה סולחה בין המשפחות. נסיבות אלה אינן מתקיימות בעניינו.

23. המאשימה הפנתה לשני פסקי-דין, בהם נגזרו על נאשמים 50 ו-30 חודשים מאסר בפועל (ע"פ 5089/12 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (19.2.2013); ע"פ 5194/09 **אלגבריה נ' מדינת ישראל** (6.1.2010)). עיון בפסקי הדין מלמד כי מדובר באירועי אלימות בהם נגרמו נזקים קשים למתלוננים. עמוד 7

במקרה אחד נגרם למתלונן חתך בריאה, הוא אושפז למשך שבועיים במהלכם היה מורדם מספר ימים, ולאחר מכן נאלץ לשהות 60 ימים נוספים בביתו בחופשת מחלה. במקרה הנוסף דובר על מי שבעקבות דקירתו נוצרה בגופו פגיעה קשה באיברים פנימיים אשר חייבה כריתה של כליה וטחול. ברי כי מקרים אלה אינם דומים לענייננו.

24. לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירות בענייננו ואת הענישה הנוהגת בעבירה בה הורשע הנאשם, ראיתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם את האירוע נע בין 9 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

25. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי לקולא את הודאתו של הנאשם באשמה, את החרטה שהביע בפניי על מעשיו, ואת נכונותו לשלם למתלונן פיצוי משמעותי נוכח הפגיעה בו. התחשבתי בנוסף בנסיבותיו המשפחתיות של הנאשם כאב לילדים, בהיותו נעדר עבר פלילי משמעותי ובאורח החיים הנורמטיבי שניהל עד למעצרו.

26. בקביעת משך תקופת המאסר התחשבתי בכך שמדובר במאסר בכליאה ראשון עבור הנאשם, וכן בתקופה הממושכת בה שהה הנאשם במעצר באיזוק אלקטרוני מחוץ לעיר מגוריו.

27. תסקיר שירות המבחן בענייניו של הנאשם הינו בעיקרו חיובי, והערכת השירות הינה כי על אף קשייו של הנאשם בוויסות דחפים וכעסים, הסיכון להישנות עבירות מצידו הינו נמוך. בשים לב לנסיבותיו האישיות, מומלץ להימנע משליחת הנאשם למאסר בכליאה.

לאחר עיון בתסקיר, אני סבורה כי המלצתו של שירות המבחן במקרה זה אינה מביאה בחשבון די הצורך שיקולים של גמול והרתעת הנאשם והרבים מפני פתרון סכסוכים בדרכי אלימות. הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות בנסיבות מקרה זה, מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם, אשר אינו מוצאת לה הצדקה, זאת בשים לב לגילו של הנאשם ולכך שלא עבר הליך שיקומי כלשהו קודם לגזירת עונשו.

עם זאת, נוכח השיקולים הרבים לקולא, אני מוצאת לנכון לגזור את עונשו של הנאשם בקצהו התחתון של מתחם הענישה שקבעתי לעיל.

28. אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 10.6.2016 ועד 31.7.2016.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל ביום 10/12/17 עד השעה 10:00 בכלא ניצן, אלא אם כן ייערך מיון מוקדם או תינתן החלטה אחרת.

התנאים והבטחונות שניתנו עד כה ישמשו להבטחת התייצבותו למאסר.

ככל שלא הוצא צו עיכוב יציאה מן הארץ, יוצא צו כזה.

המזכירות תבדוק אם אכן הוצא צו כאמור.

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. פיצוי למתלונן בסך 25,000 ₪. קודם לשימוע גזר-הדין הפקיד הנאשם בקופת בית-המשפט 10,000 ₪. יתרת הפיצוי בסך 15,000 ₪ תשולם תוך 90 יום.

המאשימה תעביר פרטי המתלונן למזכירות.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

עותק גזר-הדין יישלח לשירות המבחן למבוגרים.

ניתנה והודעה היום ד' חשוון תשע"ח, 24/10/2017 במעמד הנוכחים.

רות לורך, שופטת, סגנית נשיא